

S5 OBALNI

Številka 8, Letnik VIII

Avgust, 2004

GLASILO RK JADRAN S59CST in
RK PIRAN S59H1J

Glasilo obalnih Radioamaterjev

Uredniški odbor S5 Obalni

Glavi in odgovorni
urednik in urednik rubrike
tehničnih člankov:
Gregor, S53RA

Urednik informativnih
Prispevkov:
Valter, S51VI

Direktorica ekspedita:
Danijela, S57NKI

Tehnični urednik
Žarko, S53Z

Tisk: Rudi, S58RU

Konec poletja zna biti radiamatersko prav naporen. Komaj smo pospravili s svetilniki, že je tu SSB field day. No, letos se teden dni po field day-u obeta še predstavitev radioamaterstva v sklopu predstavitve športnih društev občine Piran, tako, da bo september kar deloven.

Ta mesec pa lahko z veseljem ugotovim, da se je nabor ustvarjalcev S5obalnega razširil. Anki, S57ONE ter Viliju, S56ZTT gre pisanje dobro od rok in prepričan sem, da bosta tudi v prihodnje prispevala kak zanimiv članek.

Konec avgusta se je v Portorož s samotnega jadrnanja okoli sveta vrnil Ali, S57OAM. Čestitamo mu za izjemen podvig, hkrati pa se poraja občutek, da v radioamaterskih krogih, predvsem zaradi zavestnega kršenja radioamaterskih predpisov (oddajanje na frekvencah, za katere nima licence) ni vzbudil nekega pretiranega navdušenja.

73 de Gregor, S53RA

Ni lepšega kot biti radioamaterka!

Dober mesec je tega, kar sem postala ponosna radioamaterka 2.klase. V resnici sem ponosna, da sem se lahko pridružila trem milijonom radioamaterjev po vsem svetu in nekaj več kot šest tisočim slovenskim operaterjem. Odzivi na to pa so bili zelo različni, nekaj začudenih obrazov, češ, a ni to samo za moške (ja, lepo vas prosim, kje pa živite!), saj imaš mobilni telefon in internet, če se hočeš iti komunikacijo (saj ni stvar samo v tem!), seveda pa so bili odzivi tudi drugačni, prijatelji, ki so vedno veseli zate, pa seveda novi prijatelji, radioamaterji, ki jim ni potrebno čisto nič razlagati, zakaj ravno radioamaterstvo. Ker sami dobro vedo, kaj je tisto, kar te preprosto »potegne«, da se odločiš, da boš postal ravno radioamater, in da sploh ni potrebno, da bi moral vsakemu posebej razlagati vzrok za takšno odločitev, ker tako pač je in pika.

Mene je v radioamaterstvo »potegnilo« že pred več kot petnajstimi leti, ko sem odkrila, da me tehnika fascinira in sem se skupaj z vrstniki (med katerimi je bilo tudi nekaj deklet) vključila v šolski radioamaterski krožek. Spomnim se, da sem bila navdušena predvsem nad radiotehniko in da smo se ob marsikaterem popoldnevu v bližnjem gozdu neskončno zabavali ob lovljenju lisic. Žal takrat s krožkom nismo prišli do konca, svojo radovednost pa sem nadaljna leta

preusmerila in tešila v računalniškem in fotografskem krožku. Vsa ta leta pa se z radioamaterstvom od blizu žal nisem več srečala.

Verjetno bi ostalo kar pri temu, če se ne bi letos priključila radioamaterskemu krožku, ki ga na Srednji pomorski šoli za naše dijakke vodi Marsell. Pridem pogledat, kaj počnete, sem mu takrat rekla, ko me je povabil, da se jim pridružim, potem pa vse do konca tečaja nisem zamudila skoraj nobene ure! Zopet se je v meni prebudila radovednost in pojavilo se je nešteto vprašanj, na katere je Marsell potrpežljivo odgovarjal: zakaj se pa...? kaj pa če...? kako pa to...? Listi v zvezku so se hitro polnili s poglavji iz elektrotehnike in radiotehnike. Pridno smo vadili telegrafijo, tudi s pomočjo zelo dobrega MorseCat programa.

Žal ostali trije naši dijaki tečaja niso zaključili, sta se nam pa pridružila Robi in Vili. Skupaj smo v petek, 9.7.2004 še s šestimi drugimi kandidati opravljali izpit in ga tudi vsi uspešno opravili. Z Robijem sva delala izpit za drugo klaso, ostali so delali izpit za tretjo klaso.

Ko pa sem v torek, 13.7. skupaj z Marsellom sedela v precej tesni sobici KV sekcije v Radioklubu Piran z namenom, da naredim svojo prvo zvezo, kar se mi je takrat zdela skoraj kot misija nemogoče, sem vedela, da gre zdaj pa zares. Potem, ko mi je Marsell razkazal klubsko radijsko

postajo, sva pregledala 80-metrski pas, kjer je bilo kar nekaj »prometa«. Postavila sem se na prosto frekvenco in začela s klicanjem. Ker svojega klicnega znaka takrat še nisem imela, sem uporabila klubski klicni znak S59HIJ. Dolgo se ni nihče javil na klice, tako da sem morala nekajkrat zamenjati frekvenco in poskusiti znova. Ob 2054 po UTC pa se je na moje vztrajne klice javil John iz Velike Britanije s klicnim znakom G0VDI. Kako vznemirljiv občutek, ko se nekdo javi na tvoj klic! Po eni strani sem bila popolnoma vznemirjena, po drugi strani pa me je zgrabila panika, ker je bil v telegrafiji precej hitrejši kot jaz. Še dobro, da je bil Marsell takrat ob meni, da mi je pomagal pri sprejemu. Tipkanje sporočila je bilo dosti lažje, čeprav ni šlo brez popravljanja :), a je bil John resnično potrpežljiv in zvezo sva uspešno zaključila.

Zveza je potekala nekako takole:

G0VDI DE S59HIJ = GD DR OM ES
TNX FER CALL = UR RST 599 = MY
QTH IS PIRAN ES NAME IS ANKA =
PSE HW? G0VDI DE S59HIJ AR KN
S59HIJ DE G0VDI = VY GE OM ANKA
ES NICE TO MEET U = UR RST 589 =
MY NAME JOHN ES QTH NR
BOURNEMOUTH = 100W ANT VERT =
SO BKT OM

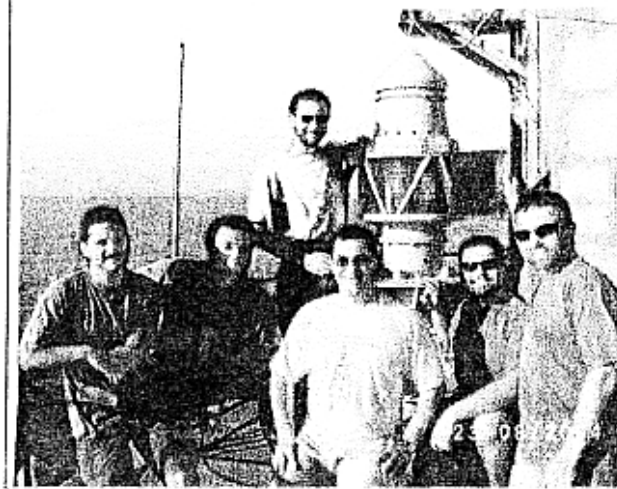
G0VDI DE S59HIJ = OK THIS IS MY
1ST QSO = TNX FER RPRT ES INFO =
MY ANT IS DIPOLE ES PWR ALSO
100W = PSE QSL VIA BURO = NW
TNX FER MY FIRST QSO ES HOPE
CUAGN DR JOHN = MY BEST 73 ES
GUD DX = QRU =

S59HIJ DE G0VDI = RR FB OM UR
FIRST QSO ES WELCOME TO CW
BEEN A PLEASURE TO BE UR FIRST
QSO ES HPE CUAGN = MY QSL OK
VIA BURO BEST DX CHEERIO

Ob koncu sem bila zaradi velike skoncentriranosti na zvezo že kar malo utrujena, tako da sem bila prav vesela, da me je takoj za njim poklical Guglielmo iz Verbanie v Italiji, pozivni znak IK1ZNU, ki je tipkal precej počasneje...

Po tistem, ko sem izpolnila klubski dnevnik in napisala QSL-ko za Johna, potem ko smo z Robijem in Marsellom še skupaj zmazali prav sočen ananas, sem odšla domov zadovoljna, da mi je šlo za prvič kar dobro od rok. Zadovoljna, da se mi je dolgoletna želja le izpolnila in ponosna, da sem postala del velike družine požrtvovalnih in navdušenih radioamaterjev in radioamaterk.

73 in 88 de Anka, S57ONE

Reportaža z Lighthouse activity 2004

Zadeva se je začela takole. Pred mesecem in pol, ko sem opravil izpit, smo šli vsi udeleženci izpita, se pravi kandidati in izpitna komisija na pijačo.

Debata je tekla o tem, kakšne načrte imamo mi novi operaterji in kakšne aktivnosti ima v načrtu klub. "In vsi ste seveda povabljeni na delo na Lighthouse activity" je pristavil Miloš(S53EO) naš predsednik kluba. Ko sem ob torkih zvečer hodil na klubske večere se je vsa zadeva začela razvijati. Vanja(S59AV) je kontaktiral upravnike svetilnika. Teja, Matjaževa(S53AU) xyl je prinesla v klub vzorce majic, s katerimi bomo ovekovečili letošnji lighthouse. Tisti, ki so bili na dopustu so se javili za postavitev opreme. To je sicer malo logistično čudo, ker so rampe v Piranu odprte samo od šestih do devetih zjutraj, se pravi da je treba v tem času opremo naložiti v avtomobile, prepeljati do svetilnika, odložiti in odpeljati s Punte avtomobile. Poleg tega je bilo treba prostor očistiti vse umazanije, ki so jo tam pustili golobi, kateri so zaradi razbitega stekla na vratih imeli prost vstop.

V petek popoldne, po službi sem se s kolesom odpravil na svetilnik. Ko sem prišel do tam je bil svetilnik zaprt. Seveda, saj se activity začne šele ob 0000 GMT, to je ob 0200 po lokalnem času. Sem gledal okrog njega in videl, da so nekatere antene že postavljene. Tako sem imel namen priti še enkrat zvečer. Po nekakšnem čudnem naključju mi je vreme že tisti večer

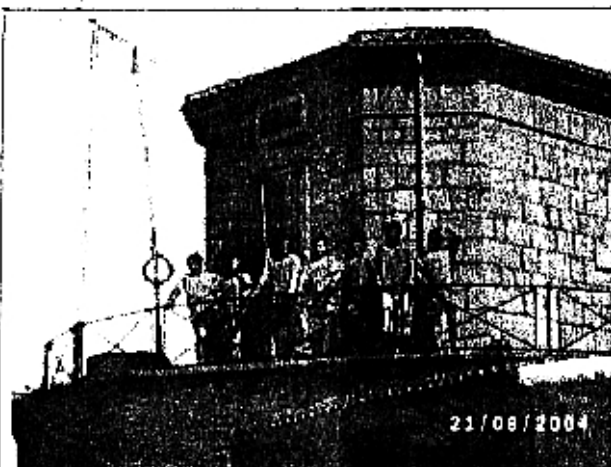
ponagajalo. Ujel me je naliv še preden sem uspel priti do Pirana. Obrnil sem se in prišel domov premočen do kože. No, vsaj moja lighthouse majčka je bila "krščena". V soboto popoldne sem po službi prišel na svetilnik, kjer je Miloš veselo "klofal" na 20m/SSB na klubski postaji Yaesu FT-920, na drugih slušalkah mu je "prisluškovala" Anka(S57ONE), Gregor(S53RA) je delal na ploščadi na UKV s svojo Yaesu FT 100 D. Jure(S57XX), Stane(S52RO) in Vanja so se martinčkali na soncu in poslušali na Stanetovi Elecraft K2/QRP postaji Miloša. Jaz sem si ogledoval svetilnik, sicer sem odraščal v bližini, ampak nam otrokom stari oskrbnik Grašo ni nikoli dovolil ogleda. Ograjo je načela korozija. Okna, polkna in vrata je verjetno nazadnje barval oskrbnik Grašo pred več kot dvajsetimi leti. Iskreno sem se čudil, da je Gregor postavil svojo postajo na pokrov vodnjaka, imel sem vtis da pokrov ne bi zdržal niti prazne pločevinke piva. Ob ograji so bile postavljene antene in sicer 5-band vertikalna(80m-10m), na enem stolpu 5 elementna yagi za 6m in 9 elementna yagi za 2m, vertikalna za 2m/70cm ter dva dipola za 80m in 40m, ki sta bila povezana s sosednjimi uličnimi svetilkami. Vanja je začel postavljati klubsko ICOM IC-821H tako, da bi tudi jaz malo delal, Jure in Stane pa sta se odpravila na kosilo. Sam sem si med delom malo ogledoval okolico in opazil, da se je neka jadrnica prevrnila zaradi močnega sunka vetra. Izgledala je starejše izdelave, posadka je z rešilnimi jopiči poskakala v morje. Kar naenkrat so se

vsil čolni umaknili, kjer si prej videl precej plovil je bila le prevrnjena jadrnica. Kmalu je prišla do njih neka turistična ladja. Pobrala je brodolomce in poskušala čoln povleči do plitkejših voda. Vanja je vključil njegovo portable postajo, se uglasil na 16 kanal pomorske frekvence. Tam smo zaslišali MAYDAY z nekega italijanskega čolna, ki je bil v laguni pred Gradežem. Ko smo pogledali proti Gradežu je bila tam samo temna zavesa. To je bila samo napoved tistega kar je imelo še priti. Ven sta prišla tudi Anka in Miloš, da bi si ogledala brodolom. Valovi so se počasi povečevali, veter je spreminjal smer in se sunkovito dvignil v močno tramontano. Vrhovi valov so se močno penili in nebo se je stemnilo. Mrzlično smo pospravili opremo s ploščadi, fiksirali konce kablov da ne bi opletali v močnem vetru, izklopili postaje iz električnega omrežja. Prijeli smo se za antene, ki so poplesovale v vetru. Bilo nas je ravno dovolj, da smo držali antene pokonci. S kosila sta prišla tudi Jure in Stane in sta z viški vrvice fiksirala stolp še na treh koncih.

Stvar je izgledala tako hudo, da sem gledal kam lahko pade stolp če se zlomi. In veter je postajal še močnejši. Oprezal sem za strelami, saj sem na povišani točki z vso silo držal nekaj zelo podobnega strelovodu. No, na koncu je veter pojenjal, ujeli smo nekaj kapljic dežja in izgubili dve uri delovanja zaradi prisilne radijske tišine. Kakor hitro so se zadeve umirile smo začeli spet delati. Na KV se je kot po navadi nekaj dogajalo, na UKV pa sem poslušal statiko. Prihajati so začeli kapljati še ostali, Mirko(S57AD).

V nedeljo sem spet prišel po kosilu na svetilnik, saj se je prejšnji večer močno zavlekel. Tokrat se je na UKV nekaj dogajalo. Opravil sem štiri zveze v nekaj minutah. Kasneje se je spet vse umirilo. Vanja je naredil nekaj zvez s svojo MFJ 9020/QRP in sem tako opazoval to njegovo napravo, s katero lahko delaš neverjetne zveze z vsega pet vatov izhodne moči. Vse skupaj se je počasi prevesilo v noč. Na KV so se stvari zares dogajale. Valterju(S51VI) so dali opraviti še jubilejno tisočo zvezo, že ko je on na tem activityju opravil tudi prvo. Tako smo na tem četrtem activityju opravili 1057 zvez na KV postaji in še nekaj deset na UKV. Poleg operaterjev, ki sem jih že omenil so delali še: Alen(S56C), Robi(S57RR), Franko(S57JEL), Vlado(S55A), Žarko(S53Z), Andrej(S57RW), Boris(S57LO), Mirko(S57AD) in njegova xyl Marjana(S52MY), Marsell(S52ID), Kiko(S53TK) in Graziano(S50J) ki ga je spremljala njegova xyl. V soboto zjutraj so na obisk prišli kolegi s celjskega radio kluba,

ki so imeli Lighthouse activity na izolskem svetilniku. Vanja je imel intervju za avstrijski radio Agora, ki oddaja dvojezični program s Koroškega. Obiskal nas je tudi Vlado(S57KV) z xyl, Samuel(S56VSP) in Robi(S57OWA). Tako, to so moji vtisi z mojega prvega pravega radioamaterskega delovanja. Vse skupaj je bilo zelo pestro. Moram priznati, da komaj čakam naslednji contest, ki bo čez dva tedna. Kajti s takšno ekipo se znajo dogajati zanimive reči in dobri rezultati.

73's Vili (S56ZTT)

RADIJSKO OKNO XII.

Avgust je bil za naš radioklub precej pester mesec. Svetilnik je zahteval svoje, pa še vsa zamujena papirologija je kar kričala po ureditvi...

V tem mesecu pa se je zgodilo še nekaj zanimivega. Dobra stara skupina ljubiteljev telegrafije, neformalno združenje vseh, ki imajo radi ta način dela za radijsko postajo,

je dobila novega člana. Torej, S5-CWF group ima 30 članov. V tem mesecu se nam je pridružil še Jure, S57XX.

Ob tej priložnosti bom objavil del njegove pristopne izjave, za katero menim, da zelo dobro utemeljuje smisel takšnega združevanja.

Citiram: Zakaj članstvo v S5 CWF? S spremembo zakonodaje se ukinja potreba po poznavanju telegrafije. Menim, da telegrafija ne bo izumrla. Tudi atletiko so izumili Grki pred tisočletji, pa še vedno ostaja kraljica športov. Podobno misleči, združeni v takih in podobnih skupinah, lahko pripomoremo k popularizaciji telegrafije še posebno v povezavi s QRP delom. Hkrati lahko po svojih močeh poskrbimo, da se izključno CW segmenti na amaterskih frekvencah ohranijo. To bomo najlažje dosegli z redno aktivnostjo in »gledanjem pod prste« tistim, ki skrbijo za nastajanje in uveljavljanje zakonodaje. K temu bi rad po svojih najholjših močeh tudi sam pripomogel. Konec citata.

Pa še za tiste, ki ste že pozabili ali pa nas še ne poznate:

S5 CW FAN GROUP (S5-CWF)

To je skupina ljubiteljev telegrafije. Ustanovili smo jo 29. avgusta 2000, in sicer: Vanja S59AV, Andrej S57RW, Boris S57LO, Matjaž S53AU, Miloš S53EO, Alen S53MA (sedaj S56C) in Žarko S53Z.

Člani S5CWF so poleg ustanoviteljev tudi: Rudi S58RU, Jelka S57NW, Dane S57CQ, Valter S51VI, Vladimir S57KV, Robert S59J, Jože S51WO, Gabor YU7WJ, Gregor S53RA, Zvezdan S51OZ, Roberto S57RR,

Jožef S51IG, Milan S58MU, Franci S57MZO, Darko S57AX, Marko S57MPU, Jože S53AF, Marjan S53AT, Daniel S52RT, Karl S51SX, Slavko S51JE, Ivan S57MI in Jure S57XX.

Tudi ti si dobrodošel med člane S5-CWF, pogoj pa je naklonjenost k delu v telegrafiji, kar dokazuješ s potrjenim izpiskom iz svojega dnevnika, ki mora vsebovati 100 zvez, vzpostavljenih v telegrafiji v letu včlanitve v S5-CWF fan group. Izpisek naj ti potrdita dva licencirana radioamaterja ali uprava matičnega radiokluba (GCR). Poleg potrjenega izpiska iz dnevnika dostavi tudi frankirano ovojnico s svojim naslovom za odgovor (SASE), za prijave iz tujine pa je namesto znamke potrebno priložiti 1 IRC. Članarine ni. Zahtevke za članstvo obravnavata S59AV in S53AU. Vsak član S5-CWF prejme zaporedno člansko številko. Zahtevke za članstvo s potrjenim izpiskom iz dnevnika in SASE (ali SAE + 1 IRC) pošlji na naslov: Vanja Pegan, Tomšičeva 3, 6310 Izola.

Upamo, da bomo s članstvom v S5-CWF storili vsaj nekaj za obranitev telegrafije

Vanja, S5-RS-060

QRP POWER

Nekaj besed je moji novi QRP pridobitvi v prejšnji številki S50 namenil že Vanja. Po uspešnem sestavljanju je napočil čas, da začnem s postaj'co delati zveze. Po nekaj deset zvezah z močmi med 2 in 5 W na domači R7 multiband vertikalci sem se odločil, da postajo preizkusim tudi v tekmovanju in na terenu.

EUIFEC (7. avgust, JN76DD, 330m)

Prvotni načrt, da tekmovanje resno odklofam (seveda v QRP stilu) iz kluba, kjer imamo boljše antene kot so pri meni doma, so po eni strani pokvarile neke druge obveznosti, po drugi pa tudi vreme, ki z bliskom in gromom ni bilo nič kaj primerno za delo za postajo. Zaradi tega sem se odločil, da delam od doma v »na pol field day stilu« - se pravi le toliko časa, kolikor mi bo zdržal akumulator na prenosnem računalniku. Tudi postajo sem napajal kar iz akumulatorja, ki se mi na kocu približno 3-urno delo ni niti poznalo. Nekoliko bolje sem želel preizkusiti delovanje brezplačnega tekmovalega programa za Windows okolje NIMM, ki ima po novem vgrajeno tudi podpora za to tekmovanje in preizkusiti kako deluje komunikacija med postajo in računalnikom. Povezava (tokrat le za kontrolo frekvence) je delala kot se spodobi. S približno 3W in multiband vertikalco mi je v dobrih treh urah uspelo narediti nekaj čez 70 zvez na vseh bandih razen na 160m. Moram reči, da sem zaradi dolgega znaka S57XX/QRP marsikatero postajo doklical prej, kot močnejše postaje.

Zaradi bližine sem najtežje doklical domače postaje (kar je razumljivo). Najbolje sta slišala Sandi, S57S in Dare, S58M. V času, ko sem neuspešno klical neko PY postajo (še nimam delano v QRP), me je poklical še Mario, S56A. Leo, S50R pa se je kar dobro namučil, da sva skompletirala zvezo na 80m. No ja, R7 ni ravno delana za delo na tem bandu, vendar je ATU v K2 bil nalogi kos. Kakih pet ali šest drugih domačih postaj nisem uspel doklicati. Za konec lahko rečem, da se je celotna oprema obnašala kot je bilo pričakovano. Za resnejša tekmovanja bo potrebno priključiti na računalnik še tastanje postaje in si omisliti nekoliko boljšo lokacijo kot je moja v Škofji Loki.

Krancelj (8. avgust, JN76DD, 475m)

Že v soboto smo s Stanetom, S52RO in Andrejem, S52GP dogovorili, da v primeru stabilnega vremena naredimo mini QRP odpravo na hribček nad Škofjo Loko. Lokacijo sem si ogledal že prej in je zanimiva zato, ker je blizu, je v senci in je »opremljena« s primerni nosilci (telovadno orodje na Trim stezi), kamor je možno pritrditi stolp antene. Vreme se je po nevihtni noči s sobote na nedeljo umirilo. Okoli 10.00 ure smo se zbrali na Škofjeloškem gradu. Andrej je pripeljal tudi družino in sorodnico iz Pirana. S seboj smo vzeli K2, akumulator in SQ loop anteno z 10m fiberglas nosilnim drogom. Zaradi mokrote in tudi zato, ker nas je čakalo le kakih 10 minut hoje, smo vzeli še kamp mizico in stol – tako, da bo tisti, ki bo za postajo, sedel kot gospod, hi. Takoj po prihodu na vrh smo postavili anteno in po približno desetih minutah pričeli s prečesavanjem banda. 21 MHz je bil živ, vendar nam ni uspelo doklicati bolj oddaljenih postaj (UA9, JA, CT3). No, nismo samo mi imeli problemov s temi postajami, saj jih tudi tisti z večjimi močmi niso uspeli

doklicati. Tako smo na koncu pristali na 20m, kjer smo uspeli narediti par zvez po EU. Zaradi nadaljnjih obveznosti smo po dobri uri in pol opremo pospravili in odnesli v avto. S Stanetom sva skočila še v klub na enega ta hladnega z rogovi, nato pa vsak na svoj konec.

Lokacija je zanimiva. Našel sem tudi boljši konec, kamor je možno pritrditi stolp – to pa zato, da ostane prostor za vlečenje kake LW antene, saj je okolica vrha poraščena z drevesi visokim med 15 in 20m, ki so idealna, da nam nekoč kdo bolj izkušen demonstrira uporabo frače in krompirja pri postavljanju žičnih anten.

Pasja ravan (15. avgust, JN76CC, 1020m)

V soboto pozno popoldan sva s Stanetom sedela pred kočo na Lubniku (tokrat brez postaje), pijuckala pivo in opazovala, kako so se po okoliških hribih preganjale nevihte. Ugibal sem, če bo vremenska napoved za naslednji dan zdržala. Iskal sem primerno lokacijo, kamor bi jo lahko za par ur mahnili. Preko vikenda se je odvijalo WAE tekmovanje in morda se bo pojavil kakšen DX z dobrimi ušesi. V ožji izbor sta prišli Pasja ravan in Čmi vrh, no na koncu je bližina prevesila tehtnico v korist prve lokacije. Pasja ravan je hrib, ki ga je rajnka narodna armija predelala za namene protizračne obrambe. Vrh hriba so dobesedno odbili, ga prekopali in naredili kup zaklonov za opremo in moštvo. Tako je nastala planota, velika kot nogometno igrišče. Dolgo časa je bila povsem gola, sedaj pa se je začela pri enem koncu kar pošteno zaraščati. Snreke so visoke tja do 12 metrov (in vsako leto višje), tako da bi bile primerne tudi za postavitev kake LW antene. Dokler je bila cesta do vrha boljša, je bila lokacija kar obljudena v UKV tekmovanjih, večkrat pa smo si jo izbrali tudi v klubu za potrebe dvodnevne pika. Zaradi slabe

ceste sem pustil avto malce pod vrhom, opremo zložil v nahrbtnik, stolp v roke in pot pod noge. Na začetku gozda mi je pred nos skočil smjak, ki sem ga izgleda zmotil pri zajtrku. Le kdo se je koga bolj prestrašil? Poti do vrha je minila hitro, saj jo je manj kot na Krancelj. Anteno sem pritrdil ob enega od betonskih jaškov na vrhu. Še pogled na uro – točno deset. Od trenutka, ko sem se doma usedel v avto, do vključitve postaje je pretekla ravno ura. Najprej se zapeljem preko 28MHz. Le par signalov in še ti so bili bolj švohotni. No vseeno mi uspe doklicati enega UA9. Povsem druga zgodba je bila na 21MHz. Sejem bil je živ! Kup postaj, od katerih mi uspe doklicati UA9, JA, 5B, EA8 in D4. Od DX-DXCC-ja sem slišal še UN in EX, vendar so bili zaposleni z izmenjavo QTC-jev in jih nisem čakal. Ob 11.00 je bilo zabave konec. Od nekod je prineslo črn oblak, ki je grozil, da me pošteno zalije. Ker K2 ni ravno vodo odporen, sem na hitro vse skupaj pospravil in jo pobrisal z vrha. No, kot ponavadi v takih primerih, na koncu z dežjem ni bilo nič in je bil umik vsaj uro prezgoden. Pa drugič ...

Se morda nadaljuje ...

Jure S57XX

Glasi Obalnih Radioamaterjev

Enjoy Dxing!

